

НОВИ ХОРИЗОНТ

Часопис ученика и наставника ОШ "Угрин Бранковић" Кучево

Број 3, новембар 2025.

Дан школе – награђени ликовни радови

Михајло Журкић II-1

Мајда Злох IV-2

Андреи Траиловић II-4

Ђорђе Рајић III-3

Лука Маленовић III-5

Елена Стојиловић VIII-1

Реч уредника

Новембар прича приче које греју срце

Драги читаоци,

Новембар је месец који нас тихо подсећа да се свет мења — да лишће опада, да дани постају све краћи, али да топлина није нестала. Она се само преселила у места где је највише потребна: у наше учионице, ходнике, разговоре и дела која нас спајају. Зато кажемо да новембар прича приче које греју срце. А ове године, те приче су посебно снажне и драгоцене.

У овом броју нашег школског часописа желимо да вам покажемо колико је новембар у нашој школи био жив, пун активности, важних датума и тренутака који ће се памтити.

Месец смо започели обележавањем рођендана наше школе која је ове године напунила невероватних 195. година. Тог дана смо осетили колико је наша школска заједница велика, вредна и пуна талента. Обележили смо и Дан примирја у Првом светком рату - дан који нас подсећа на цену слободе и на храброст људи који су је стварали. Открићемо и како јесен изгледа кроз очи наших малих уметника; прочитаћемо приче, песме и стрипове који су настали уз машту и осмех. Донели смо вам и занимљиве научне чињенице, здраве јесење савете и много малих, али вредних школских тренутака.

Позивам вас да уживате у свакој страници, да приметите лепу реч, да се сетите да је некоме можда дан улепшала управо ваша пажња. Новембар је, баш као и овај број нашег часописа, испуњен причама које нас подсећају колико је важно да будемо људи — храбри, добри, стрпљиви, спремни да чујемо друге и да једни другима будемо ослонац.

До следећег броја — нека нас воде дела која греју срце.

**Овај број посвећујемо свима који верују да се свет мења малим
корацима — једном лепом речју, једним осмехом,
једним добрим делом.**

**Посвећујемо га ученицима који храбро стварају, наставницима
који стрпљиво воде и свима који у школи виде место где се
расте, машта и постаје бољи човек.**

**Нека свака страница буде подсетник да знање има снагу да нас
повезује и инспирише.**

Интервју са омиљеним наставником

У свакој школи постоји једна учионица у којој боје причају, а машта добија крила - то је учионица ликовне културе. Наши ученици посебно воле те часове, а још више наставника који их води кроз свет уметности. Зато смо одлучили да управо Сашу Драгојевића, наставника ликовне културе, представимо у овом броју нашег часописа.

1. Шта Вас је инспирисало да постанете наставник ликовне културе?

Моји родитељи су били просветни радници. Мајка је била учитељица и вероватно је то утицало да одаберем тај позив, а и веома волим да радим са веселом децом.

2. Који вам је омиљени део часа?

Онај кад звони за крај часа, хаха. Шалим се, наравно. Омиљени део часа ми је кад цртају деца, а ја им помажем. Такође, разговор са ученицима ми прија.

3. Како подстичете ученике који мисле да не знају да цртају?

Запретим им да ћу дати слабу оцену. Није, таман посла, то се више не ради тако. Прво их питам да ли им је потребна помоћ у раду, ако не ја их бордим и говорим им како они то могу, похвалим их, дам им подстицај и они после кад виде да заиста могу, крену да раде.

4. Да ли сте некад помислили да неко дете не зна да црта?

Не. Ја сматрам да је то урођено сваком човеку откад дете крене да жврља по зидовима то тренутка кад буде старији човек. Цртање је нешто што је човеку урођено. Свако дете може и воли да црта.

5. Која Вам је омиљена техника да радите са децом?

Највише волим темпера боје, јер деца могу да се играју бојом, да мешају нијансе и виде како се све мења пред њиховим очима. Увек ме одушеви њихова маштовитост.

6. Да ли имате неки незабораван тренутак са часа?

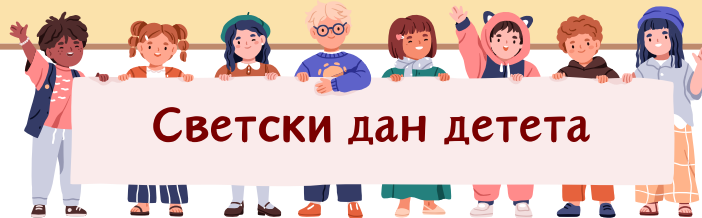
Први радни дан никад нећу заборавити. Имао сам велику трему, имао сам страх како ће деца да ме прихвате, да ли ћу им бити смешан или забаван.

7. Шта је по Вашем мишљењу највећа вредност ликовног образовања?

Највећа вредност ликовног образовања је то што имате прилику да радите са неисквареном децом која су искрена и вредна.

8. Коју поруку желите да пошаљете својим ученицима?

Желим им да буду добри људи, да се поштују, да се друже, да развијају машту и да умеју да се шале.

Светски дан детета обележава се сваке године **20. новембра** и представља посебну прилику да се подсетимо колико су деца важна, вредна и драгоцена. Овај датум установљен је како би се скренула пажња на права детета, њихово здравље, образовање, безбедност и срећно одрастање.

То је дан када школе, породице и заједнице широм света организују различите активности – радионице, хуманитарне акције, спортска дружења, креативне пројекте – све са циљем да се чује дечји глас и промовише свет у коме свако дете има једнаку прилику да расте и оствари своје снове.

Светски дан детета нас подсећа да је дете пре свега – дете: радознало, маштовито, вредно поштовања и пажње. Наш је задатак да га подржимо, охрабримо и заштитимо, јер у сваком детету лежи будућност света.

Поводом обележавања Светског дана детета, у нашој школи у Нересници организована је посебна и веома креативна активност – „Временска капсула“. Овај дан, посвећен правима, потребама и срећи деце, био је идеална прилика да наши ученици размисле о својим жељама, надама и очекивањима. Ученици млађих разреда су писали кратке поруке, цртали своје мале будуће жеље или бележили тренутке који су им важни у детињству. Све те поруке пажљиво су спаковане у нашу школску временску капсулу - плаву кутију, која ће бити отворена за година дана. На тај начин, деца су добила прилику да у будућности погледају у трагове свог садашњег света – шта су желела, чему су се надала и шта им је било важно.

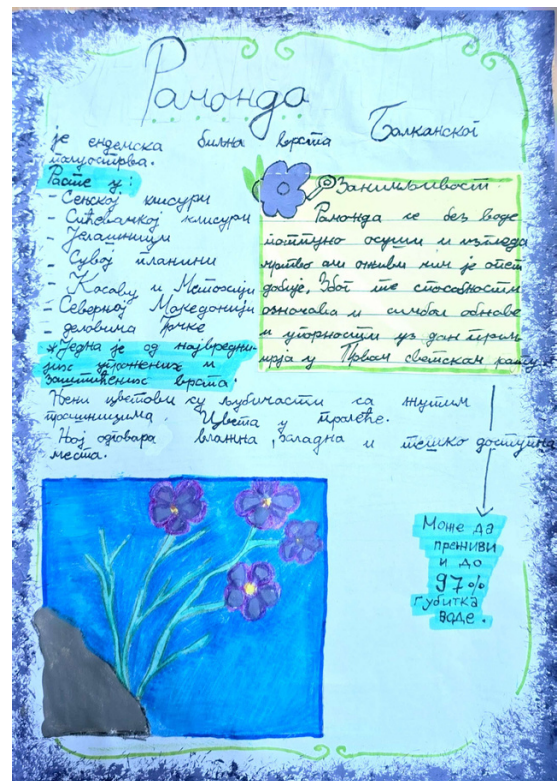
Нека сва деца света одрастају
безбедно, срећно и слободно,
са правом да маштају, уче и
верују у своје снове.

Дан примирја у Првом светском рату

Сваки 11. новембар у Србији и многим земљама света обележава се као **Дан примирја у Првом светском рату**. Тог дана, 1918. године, у железничком вагону у шуми Компјејен у Француској потписано је примирје између Савезника и Немачке, чиме је престала четворогодишња светска трагедија у којој је живот изгубило више милиона људи.

У Србији се овај датум обележава као државни празник у знак сећања на огромне жртве које је наш народ поднео. Србија је у Првом светском рату изгубила велики део становништва, али је, упркос свим страдањима, остала на страни победника. Храброст војника на Церу, Колубари и Кајмакчалану, као и подвиг Албанске голготе и пробој Солунског фронта, постали су симбол истрајности, слободе и непокорности.

Петра Гроздић VIII-3

Обележје овог дана је цвет **Наталијина рамонда**, познат и као „цвет феникс“, који симболизује обнову и васкрс Србије након ратних страдања. Уз њега се често приказује и мотив Албанске споменице.

У школама се Дан примирја обележава кроз часове историје, изложбе, пригодне програме и разговоре о миру. То је прилика да ученици чују о важности слободе, храбрости и очувања мира међу народима.

Овај дан нас подсећа да цена рата никада није мала и да је слобода највећа вредност једног народа. Сећањем на жртве Првог светског рата, учимо да су храброст, солидарност и човечност путеви који воде ка бољој будућности. Дан примирја нас позива да будемо градитељи мира — у школи, у породици, у свом окружењу. Да би свет био безбедније место, сваки наш корак, реч и дело треба да буду вођени добротом, разумевањем и поштовањем других.

АМБЛЕМ НАТАЛИЈИНА РАМОНДА

АЛБАНСКА СПОМЕНИЦА

Прослава Дана школе

Ове године наша школа корача кроз још један велики историјски тренутак – прославља 195 година постојања, рада и трајања. Скоро два века генерације ученика и наставника уграђивале су своје знање, труд, радозналост и машту у зидове који су постали симбол учења, пријатељства и одрастања. Зато је овај јубилеј више од броја – он је прича о времену, људима и наслеђу које живи у сваком школском кораку.

Свечана прослава обележена је у духу традиције, поштовања и радости. Холови свих наших школа засијали су свечаним бојама и одјекивали су осмесима и радошћу ученика који су са поносом представили свој рад. Уследиле су тачке које су припремили ученици свих узраста: рецитали, драмски прикази, музички наступи и изложба ликовних радова, посвећених историји наше школе. Посебно су се истакли најмлађи ученици, који су кроз кратке сцене и стихове дочарали како школа расте и развија се заједно са својим ђацима. Старији разреди подсетили су нас на важне личности, учитеље и догађаје који су обележили скоро два века трајања школе.

Наш 195. рођендан није само прослава дуге историје, већ и поглед у будућност. Настављамо да градимо школу у којој се подстиче знање, радозналост, доброта и упорност. Школу која сваком ученику даје крила да расте, а сваком наставнику снагу да води.

Кучево

Нересница

Буковска

Шевица

Церемошња

Наука у великом – јесењи експерименти

Јесен је доба када природа пред нашим очима мења изглед, боје и мирисе. Управо зато октобар представља идеалан период да се кроз једноставне и занимљиве експерименте открије шта се заправо дешава у свету биљака, плодовима и природним процесима који нас свакодневно окружују. Многе научне појаве, које иначе делују апстрактно, у јесењем окружењу постају лако уочљиве и блиске.

Међу најупечатљивијим експериментима истиче се **хроматографија лишћа**. Иако лист на први поглед изгледа као да има само једну боју, овај поступак открива колико је пигмената у њему заправо присутно. Док хлорофил постепено нестаје услед хладнијих дана и мање светлости, у први план долазе каротеноиди и антоцијани – пигменти који листовима дају жуте, наранџасте и црвенкасте нијансе. Раздвајање боја на папиру омогућава да се ове промене виде врло јасно и да се боље разуме процес јесење трансформације.

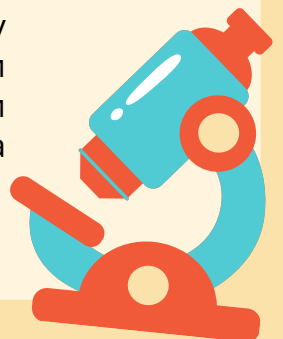

Још један једноставан, али ефектан експеримент јесте посматрање **капиларног кретања воде у биљкама**. Користећи обојену воду, лако се може пратити пут течности од стабљике до листова. Овај визуелни приказ открива како биљке упијају воду и хранљиве материје, те како чак и током хладнијих дана у њима непрестано циркулише живот.

Посебно занимљиво је испитивање **киселости јесењих плодова**, у којем природни индикатор од љубичастог купуса реагује различитим бојама на сокове јабуке, крушке, шљиве или лимуна. Од црвенкастих нијанси у киселој средини до зеленкастих у базној, овај експеримент открива да хемија није само формула на папиру, већ игра боја која се дешава пред нашим очима.

Сви ови експерименти показују да наука није увек скривена у лабораторијама, него да је присутна у сваком јесењем листу, плоду или паду температуре. Октобар нас изнова подсећа да је природа најбољи наставник и да свако годишње доба носи своје мале тајне које чекају да буду откривене.

Мали метеоролози

У нашој школи већ неко време кружи вест да су се појавили „стручњаци за време“ – наши чувени мали метеоролози. То су ученици који умеју да предвиде све: од пада температуре до пада расположења пред контролни. Њихове прогнозе су поуздане... бар по њиховом мишљењу.

Према њима, време се најбоље предвиђа по јутарњем осећају док се устаје из кревета. Ако је тешко устајање – сигурно ће падати киша. Ако се лако устане – онда нас чека сунчан дан, иако то сунце није обавезно на небу, већ само у доброј оцени коју се потајно надамо да ћемо добити.

Топ 5 најбољих прогноза наших малих метеоролога

1. „Данас ће пасти киша... ако наставница поништи контролни.“

Ова прогноза се увек навија да буде тачна, али облаци ретко сарађују.

2. „Очекује се јак ветар у дворишту, јер су трећаци опет на одмору.“

Метеоролошки термин за ово је: хаотични налет енергије.

3. „Биће сунчано, јер ми се носи нова јакна.“

Очигледно је да атмосфера мора да се усклади са модом.

4. „Киша је могућа, али само ако се баш сад сетим да сам заборавио кишобран.“

Једна од најпоузданијих школских метода прогнозе.

5. „Температура ће пасти чим прозбори наставница математике.“

Не зна се да ли хлади време... или ученици одмах занеме.

Дневни извештаји са школског дворишта

Мали метеоролози сваког одмора окупљају се испред школе да размене податке. То изгледа као мини конференција: један гледа у небо, други у временску прогнозу на телефону, а трећи тврди да све зна јер му је „деда рекао да печурке расту кад је влажно“.

Најсмешнија прогноза године

Највише нас је насмејала прогноза која гласи:

„Данас ће бити краткотрајна киша суза након најаве контролног, али затим се очекује разведравање и пораст расположења због великог одмора и шпегета у кухињи.“

То је, признаћете, прогноза коју ни прави метеоролози не би могли да надмаше.

Зашто их волимо?

Иако њихова прогноза није увек тачна (добро, скоро никад није), мали метеоролози ипак доносе нешто важно – осмех, радозналост и шармантан поглед на свет. Они нас подсећају да је време непредвидиво, али да је уз добро расположење све лакше.

Зато се у нашој школи већ увелико каже:

„Не знамо какво је време напољу, али знамо да ће уз мале метеорологе дан бити ведар!“

Савети

за Добру концентрацију

**Топло се обуци
– глава боље
ради кад ти
није хладно.**

Хладноћа уме да
“успава” мозак,
зато бирај слојеве
и држи се на
топлом.

**Направи мали
зимски
распоред.**

Кратке, јасне
обавезе по сатници
помажу мозгу да
остане у ритму и
када би најрадије
спавао.

**Пиј
довољно
воде.**

Зими често
заборавимо да
пијемо воду, а
дехидратација
успорава
концентрацију.

**Топли напитаk =
топле мисли.**

Шољица чаја
или топле
чоколаде може
да те “разбуди”
и подигне
расположење.

**Прави мале
паузе.**

После 25–30
минута учења
направи паузу од
пар минута –
истегни се,
прошетај или попиј
чај.

**Ограничите
време на
телефону.**

Током учења стави
телефон ван
домета – мозак
боље ради без
сталних
обавештења.

**Једите здраве
зимске ужине.**

Јабука, орашасте
плодови,
мандарине или
суво воће дају
енергију која
траје.

**Изађи на
дневно светло.**

Зимски дани су
кратки, али и
неколико минута
сунца побољшава
расположење и
концентрацију.

ДЕЧИЈИ КУТАК ДОБРИХ ДЕЛА

Добра дела не морају бити велика да би свет учинила бољим. Понекад је довољан један осмех, једна лепа реч или мала помоћ да нечији дан постане светлији. У нашој школи сваког дана настане бар једно мало чудо — неко некоме притрчи да помогне, подели ужину, утеши друга, подигне торбу, или само поклони најискренији осмех.

У „Дечијем кутку добрих дела“ бележимо управо такве тренутке. Ово је простор у коме се славе лепе навике, мала, а велика срца и гестови који вреде више од злата.

Увек се трудим да
кажем нешто лепо
некој особи, Посебно
особама које су тужне.

Пробам да их
орасположим и то
радим мирним
разговором.

Милица

Последње што сам
урадио је да сам
обрадовао једну баку,
јер сам јој помогао у
башти. Она је била
пресрећна и врло
изненађена.

Адам

Направила сам кућицу
за птице и закачила је
на дрво поред своје
куће. Сваког дана сам
доносила храну за
птице.

Елена

Помогао сам
комшиници да однесе
кесе из продавнице.

Никша

Када је нови дечак
дошао у наш разред,
први сам се упозано с
њим и питао га да ли
жели да седи са мном.

Миљан

Своје старе играчке сам
дала деци која их нису
имала.

Лола

Помогла сам
другарици из одељења
да реши задатак који
јој није био јасан.

Лена

Помогао сам у
потрази за
изгубљеним
мачићима.

Богдан

Најлепши је
осећај када сам
помогла другу
и када сам
видела да сам
му улепшала
дан.

Теодора

Помогла сам
другу да боље
уради
контролни
задатак. Добио
је петицу и био
је пресрећан!

Петра

Спасила сам
пса како га не
би урадио ауто.

Анастасија

Сваки дан се трудим да
покупим смеће у
школском дворишту.

Никола

Дала сам пола
ужине свом
другу.

Николина

У ципелама свог омиљеног наставника

Одувек сам желела да будем у улози наставнице географије. Још од петог разреда ми се свиђала Географија, иако ми Географије не иде добро, одувек ми је то била жеља. Наставница је увек толико пуна енергије да ме одушеви сваки час код ње.

Она никада није строга. Уколико буде нека лоша оцена, она се не љути на тебе. Увек је пуна енергије, иако јој није добар дан, увек је расположена за сваки нови час. Када бих била она, била бих увек срећна и насмејана као што је она. Она се зове Милена Станојловић. Има кратку браон косу, браон очи. Њен час ме заправо орасположи више него било који други час код било ког наставника. Код ње имамо двочас понедељком. Жао ми је што немамо и средом час код ње, али ми сваки понедељак доноси нову срећу и дан ми се поправи. Можда бих највише и волела да будем као она јер она воли свој посао. Када бих могла да бирам кога бих изабрала од омиљених наставника, била би она. Једина улога која ми се искрено свиђа је наставница Географије. Не бих била строга наставница, јер није ни она. Можда је предмет мало тежак, али жеља је већа од било које потешкоће. Ниједан предмет није лак да бисмо били у улози наставника или наставнице. Драго ми је што ми је баш она наставница, јер сваки час је нова занимљива авантура. Она је мени посебна јер није као други наставници. Имам лоше оцене код ње, али се није никад наљутила на мене.

Кад бих могла да бирам, обула бих бар на тренутак ципеле наставнице Географије. Схватила бих да њен посао није само предавање о државама и морима, већ стрпљење и труд и љубав према знању. Видети свет њеним очима значило је разумети колико је важно ширити видике и подстицати друге да истражују.

Анастасија Цекић, VII4

У ципелама свог омиљеног наставника

Мој омиљени наставник је наставник српског језика. Увек насмејан, духовит и пун енергије, он сваку учioniцу претвара у место где речи оживе. Замишљаам како би било да се нађем у његовим ципелама - да бар на један дан видим колико труда, стрпљења и љубави стоји иза сваког часа и сваког осмеха који дели са нама.

Његов живот није лак. Свако јутро започиње уз мирис кафе и шуштање папира док прегледа контролне и писмене задатке. Док чита ред по ред замишља лица својих ученика. На путу до школе, мисли о часовима који га чекају. Није му тешко - зна да је свака нова лекција прилика да неке отвори очи и покаже колико је језик жив. У његовим мислима песници постају пријатељи, приче оживљавају, а правила се претварају у игру речи и значења. Када закорачи у учioniцу, у њој одмах осети посебну енергију. Двадесет пари очију прати сваки његов покрет, свака реченица одзвања пажљиво. Он зна да није лако свим ученицима - неки су радознали, неки стидљиви, али свима жели да пружи прилику. Он сваку лекцију објашњава тако јасно и занимљиво да чак и оно што нам је раније деловало тешко постане једноставно. Када се враћа кући после дугог дана, размишља о свему што се догодило. Док хода већ у глави планира следећи час - шта ће ново рећи, како ће учинити да ученицима буде занимљиво и како ће им показати да је сваки текст свет за себе. За њега посао не престаје са последњим звоном - он траје све док има жеље да подучава.

Зато ми је баш он омиљени наставник. Он сваког дана доказује да добар наставник не мења само знање својих ученика већ и њихове погледе на свет. У његовим ципелама схватила бих колико љубави, стрпљења и снаге стоји иза сваког часа сваког осмеха. И зато када помислим на првог учитеља помислим на њега - човека који зна да речи нису само слова, већ мостови који спајају срца.

Леа Јовановић VI-1

У ципелама свог омиљеног наставника

Кроз школске дане често сам се питала како је то бити наставник. Углавном изгледа лако седети у школској клупи и посматрати га како прича, пише по табли и дели оцене. Међутим, верујем да ипак није све тако једноставно као што изгледа. Мислим да се иза сваког осмеха, сваке лекције и сваке реченице сигурно крије много труда, стрпљења и бриге које ми ученици често не примећујемо.

Дуго сам размишљала како бих се снашла у ципелама свог омиљеног наставника. Када сам их обула, осетила сам велику одговорност према великом броју деце и схватила сам да наставник треба да нам буде узор који нас инспирише и припрема за даље стазе живота. Сваки час би започињао осмехом и када је уморан и када има своје бриге. У учионици га сваког часа очекује десетине различитих ђака, различитих прича и расположења. Неки пажљиво слушају и прате све што наставник каже, неки шапућу са најбољим другом, а неки се досађују. Он мора свима да пружи подједнако разумавања, стрпљења и воље да их нечему ново научи. Иако му некад делује да га нико не слуша, он никада није одустао јер зна да ћемо се његових речи некада у животу сетити. Чак и када бисмо га питали за дозволу нечега што не бисмо смели, наставник би према свој деци био толерантан и без много размишљања допустио. Увек се труди да свима помогне и да најбољи савет. Свестан је чињенице да не могу свим имати таленат за предмет који предаје, па зато понекад некима прогледа кроз прсте. Труди се и воли оно што ради, па смо зато сви на његовом часу окружени посебном енергијом. Иако га ципеле које свакодневно носи, понекад сигурно зажуљају, не придаје томе велики значај.

Гледајући из угла наставника, схватила сам да његов посао није ни мало лак и да то није само предавање лекција, већ и путоказ деци за бољи и лакши животни пут. Због тога осећам још веће поштовање према њему. Мислим да није лако ходати његовим ципелама, али је дивно знати да такви људи постоје.

Мија Милосављевић VIII-2

У ципелама свог омиљеног наставника

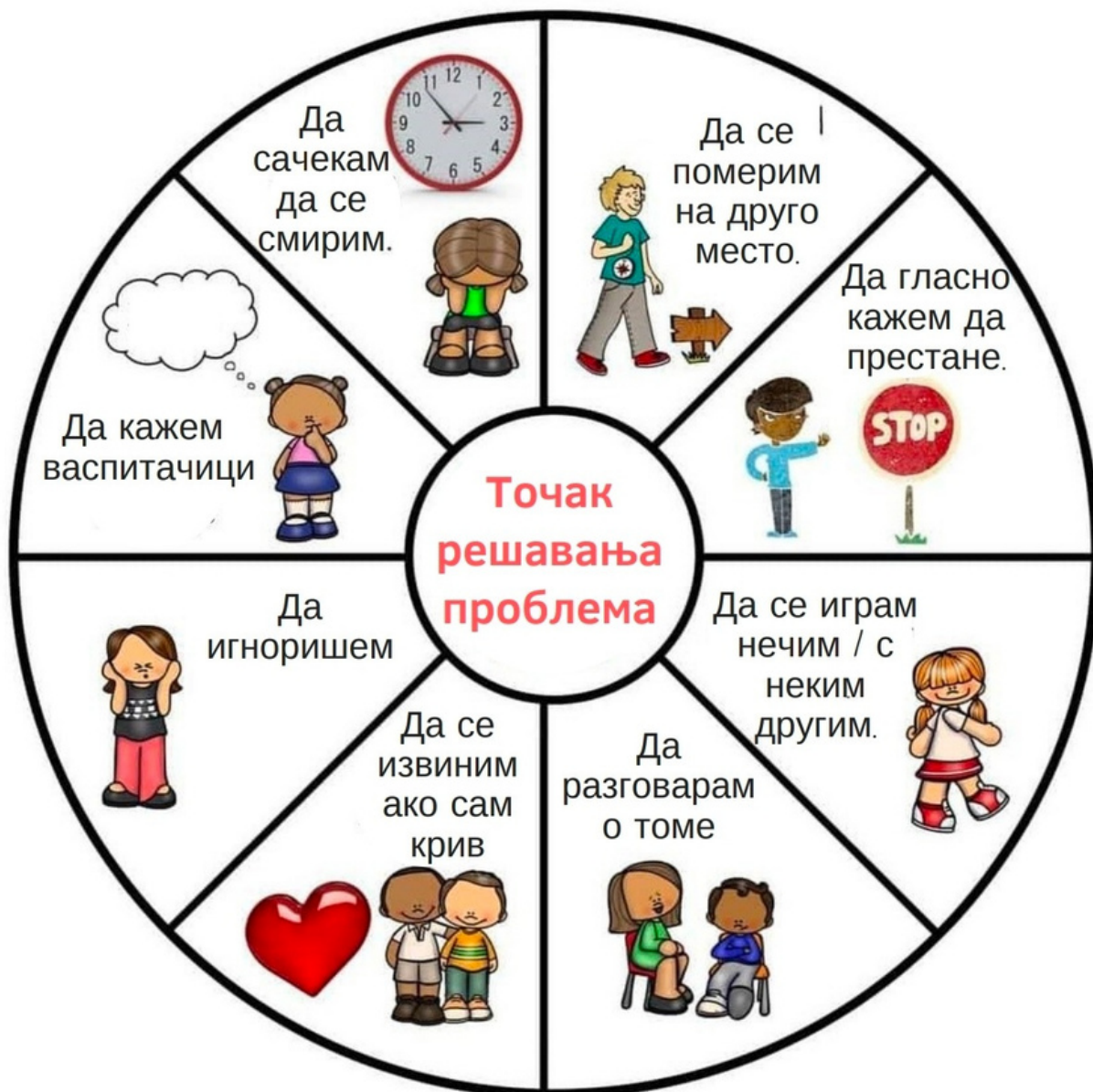
Наставници су веома важни у нашим животима. Они уче децу dobrим стварима. Наставници једноставно живе један период у децијим животима. Деца се понекад повере неком наставнику и тада им управо он постане омиљени.

Једне вечери легла сам да спавам и уснила сам јако леп сан. Нисам се осећала као да сам то ја. Коса ми је била коврџава и браон боје. Била сам прелепа и имала сам браон очи. Приметила сам да сам врло добра у граматици и схватила да сам ја у ствари наставница српском језика. Осећала сам се савршено. Лекције су ми одлично ишле што се тиче предавања. Волим да свеске свих ученика буду уредне и прегледне. Обожавам да читам књиге. Такође, радим и у школској библиотеци. Држим деци хор и задужена сам за децијске приредбе. Било је делова дана где је било и исцрпљујуће и тешко, али не тако често. Овај посао је почео баш да ми се допада. Одједном сам почела да се осећам као стара ја. Изгледа сам почела да се будим. Понадала сам се да ово није био само сан, али ипак јесте.

Бити у улози омиљеног наставника је нешто просто прелепо. Волела бих да је овај сан трајао мало дуже, али није. Омиљена наставница ми се никад неће променити и било ми је забавно и пријатно бити у њеним ципелама.

Нађа Гроздић V-2

ШТА МОГУ ДА УРАДИМ КАД ИМАМ ПРОБЛЕМ СА ДРУГОМ?

НОВИ ХОРИЗОНТ

Лист ученика ОШ "Угрин Бранковић" Кучево
Насловна страна: Милан Глозић, Матија Живковић I-1 (цртеж).

Главни и одговорни уредник: Маја Пантић.

Редакција: Тим за издавачку делатност школе:

Јасмина Ребић, Игор Јовић, Љиљана Милић, Валентина Рајковић-Станојевић,
Жаклина Станковић, Добрила Николић, Јасмина Мартиновић, Немања Ђамиловић,
Милош Пићурић, Данијела Јанковић, Милена Петровић, Јелена Станковић.

Наши мали уметници

Николина Шојановић VIII-3

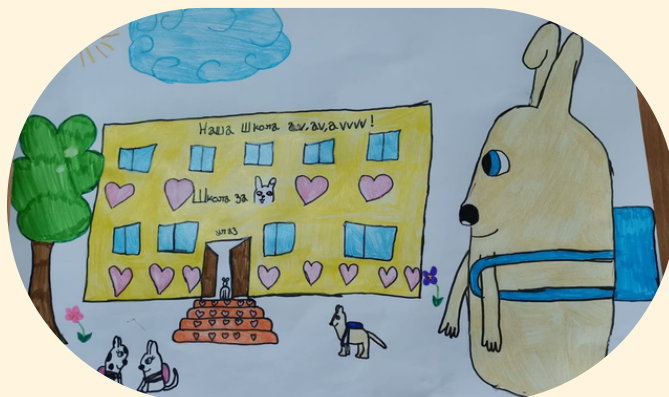
Викторија Немет V-1

Групни рад ученика IV-2

Максим Винкић VI-1

Митра Траиловић IV-4